Początki wsi sięgają XVI w. i należy je łączyć z wyrębem lasu i tworzeniem tu przez właściciela ziemskiego gospodarstw zagrodniczych posiadających domy i niewielkie działki. Przy czym samo karczowanie musiało być dziełem nowych zagrodników. Tak było w Ścigowie. Miejscowość ta wzmiankowana była w 1531 jako Sygow prope Castrum Chrzelice, w 1534 r. Nazywała się Scigow. W 1574 nosiła nazwę Ssygow i Schygow. Dopiero w połowie XIX w. pojawiła się nazwa Ścigów 1845 wywodząca się od nazwy osobowej Ścig, czy też czasownika ścigać. Wsie i miasta ziemi prudnickiej przeszły proces intensywnego niemczenia w czasie wojny trzydziestoletniej 1618-1648, zwłaszcza dotyczyło to Strzeleczek i Ścinawy Małej. Nie oznaczało to, że działania te były całkowicie skuteczne. Istnieją przypuszczenia, że ta krwawa wojna dotknęła również Ścigów i najbliższą okolice. Dzieci tutejsze były wtedy przypisane do szkoły w Racławiczkach.

Znany niemiecki artysta F. A. Zimmermann w wydanej w 1784r pracy użył stosowanej oficjalnie niemieckiej nazwy Schiegrau. Wtedy Ścigów należał do chrzelickiego dominium. Mieszkało tutaj zaledwie 14 kmieci, 7 zagrodników, a cała wieś liczyła zaledwie 163 mieszkańców.

Według niemieckiego badacza J. Kniego, na przełomie XVIII i XIX w. wraz z karczowaniem lasu rozwinęła się jako kolonia Ścigowa - Kopalina, której nazwa wywodziła się od czynności kopania niezbędnego przy karczowaniu. Należy tu nadmienić, że w powiecie prudnickim w latach 1757-1806 powstały cztery osady zamieszkałe w całości przez chałupników. Ich twórcami byli wielcy właściciele ziemscy, którym zależało na pozyskaniu nowych ludzi do pracy. Kolonia ta należała do Graupnera. Liczył ona w 1828 r zaledwie 8 domów i 58 mieszkańców, w większości pracowników leśnych. Znajdował się tutaj mały folwark, a także miała siedzibę królewski strażnik leśny.

Początki kopaliny sięgają 1799 r. Wtedy powstała tu w środku lasu baza dla robotników leśnych. Zamieszkałe tu dzieci uczęszczały do szkoły w Racławiczkach. W 1833r liczba mieszkańców wynosiła 522, tym samym Ścigów stawał się wioską średniej wielkości.

W Ścigowie zwyciężyła w plebiscycie niemiecka opcja lecz Niemcy tylko nieznacznie wyprzedzili Polaków 177:163. W 1925 r. Na 497 mieszkańców wsi 35 wybrało język niemiecki. Oba języki podało wtedy 167 osób, a język polski 295. W następnym spisie w 1933 r. wzrosło znaczenie języka niemieckiego. Na 467 mieszkańców wsi 94 deklarowało język niemiecki, 221 polski i niemiecki, a tylko 152 polski.

Według najnowszych danych w połowie 1996 r w Ścigowie mieszkało 430 osób. Sołectwo w Ścigowie obejmowało 49,8 ha gruntów na ogólną powierzchnię 11 644 ha w całej gminie. Ścigów wraz z Kopaliną, Serwitutem i Smolarnią należy nadal do parafii Racławiczki. W Ścigowie znajduje się zabytkowa dzwonnica z około połowy XIX w. Zbudowana została na planie kwadratu. Posiada cztery kondygnacje. Na parterze jest sklepiona kolebkowo. Kondygnacje są rozdzielone gzymsami z wnękami i okienkami. Budowla posiada dach typu namiotowego kryty dachówką. W latach sześćdziesiątych została wpisana do katalogu zabytków sztuki w Polsce.